

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 20 FEBRUARI.

Handel en nijverheid.

De prijs van steenkolen en coke blijft zeer vast en er worden nieuwe koopjes gesloten aan den prijs van den dag, ofschoon er nog wel eenige aarzeling bestaat in al onze bassins.

De grootste zorg der koolmijn-eigenaars in den bassin van Luik, ligt in het vooruitzicht van het gebrek aan werkvolk bij het aanbreken der lente. In den omtrek van Bergen wordt het opheven in vele putten vertraagd door de groote indringing van het water, veroorzaakt door den regen en het smelten van den sneeuw.

De prijs is in den bassin van Charleroi fr. 28 voor grof gruis, de fijne kolen worden gekwoteerd aan fr. 20 tot 22.

De coke in het geheele land wordt verhandeld aan fr. 60 tot 70 gezuiverd en ongezuiverd.

In Parijs worden de goede huiskolen aan fr. 50 tot 55 t/huis bezorgd. Volgens de laatste tijdingen uit het Noorden van Frankrijk en Pas-de-Calais, zijn daar de gemiddelde prijzen: gailleten fr. 36; gailletteries fr. 34; grof gruis fr. 28; fijne kolen fr. 24.

In het zuiden van Frankrijk blijft de toestand onveranderd.

Het geentijzer is zeer schaarsch en sterk gevraagd in België aan 155 fr. Het mouleurgentijzer moet zelfs tot boven 180 fr. opgeklommen zijn.

De tijdingen uit Frankrijk melden dat de prijzen dagelijks vaster worden. Men spreekt zelfs van een sterke neiging tot verhoeding.

De bijzonderste huizen van Staffordshire hebben in de afgelopen week huone prijzen nogmaals verhoogd. Niettegenstaande dit, is de vraag zeer levendig.

Binnenland.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 345 hoorbeesten, 82 schapen, 152 vette varkens en 1386 magere varkens.

Men schrijft uit Brussel 18 februari: Het janssch gezantschap is maandag avond, het kwart na 11 ure, met een bijzonderen trein van Parijs te Brussel aangekomen.

Het gezantschap bestaat uit vijf *excellencies*, die de namen dragen van Iwakura, Kido, Okubo, Ito en Yamaguti en vijf sekretarissen. Onder 't talrijke gevolg bevinden zich twee kassiers, een bijzonder sekretaris en een janssch geneesheer. Een der sekretarissen dient tot tolk. Vele personen van het gevolg spreken zeer goed engelsch; de vijf gezanten spreken enkel japaneesch.

Zij waren vergezeld door M. De Groot, die nieuwe belgische gezant in Japan; de barons Joly en d'Anethan, ordonnancie-officieren en de graaf van Ursel, legatie-sekretaris, waren hen tot aan Bergen te gemoet gegaan.

De gezanten, welke met hun gevolg in het *Hôtel de Belle-Vue* zijn afgestapt, zijn beden namiddag, ten 1 uur, door den Koning en de Koningin in gehoor ontvangen. Zij hebben Z. M. de brieven van hunnen soeverein overhandigd, waardoor zij den Koning geakkrediteerd zijn. M. de minister van financiën stelde de gezanten aan den Koning voor. Er zal ter hunner eer een groot dier ten hove plaats hebben.

Twee hofrijtuigen, met zes paarden en in groot gala livree hebben de gezanten van hun hôtel naar het paleis en weer teruggebracht. Zij werden door generaal Guillaume vergezeld.

De carabinieri met de muziek van 't regiment deden den dienst aan het paleis.

Er was veel volk op de koninklijke plaats; maar zij die schoone oostersche kostumen van zijde en goudlaken meenden te zien, waren in hunne verwachting teleurgesteld, want de gezanten waren op zijn europeesch gekleed.

De burgerwachter van Brussel heeft aan MM. Anspach en Van Humbeek een diner gegeven, om hen te bedanken voor de verdediging der instelling, die zij hebben opgenomen in de Kamer. En toch hebben ze *crosse en l'air* gespeeld!

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

MAARSCHALK BAZAINE.

De parijische briefwisselaar van het *Journal de Bruxelles* heeft de volgende inlichtingen ingewonnen, waarvan hij de echtheid waarborgt over den tegenwoordigen toestand der procedure tegen maarschalk Bazaine.

Het verslag van generaal Rivière is geëindigd, en zal besteld worden in handen van generaal Pourcet, commissaris van het gouvernement. Dit verslag is over het algemeen geschreven in eenen kwaadwilligen geest en behandelt de politieke kwestie bij voorkeur boven de weten-

schappelijke en militaire vraagstukken. Generaal Rivière heeft er zich eerst op toegelegd te zoeken of de maarschalk den keizer niet heeft willen verraden en hij heeft dit gedacht trachten te bewijzen.

Na te vergeefs zijn onderzoek in dien zin gericht te hebben, heeft de generaal getracht te bewijzen, dat hij het gouvernement van 4 september en niet den keizer heeft verraden. Onder de inlichtingen die het voorwerp geweest zijn van zorgvuldige onderzoekingen, moet de volgende opgenoemd worden: Men heeft getracht te bewijzen, dat de maarschalk door zijne schuld in het arsenaal van Metz, de vaandels door de Pruisen heeft laten nemen. Op dit voornaam punt onderzocht, heeft de maarschalk geantwoord, dat hij aan generaal Soleille het bevel had gegeven om de vaandels te verbranden. Aangetaast door een wreede ziekte en buiten staat om zich naar Versailles te begeven, heeft generaal Soleille, door een commissie onderzocht, geantwoord, dat hij zich niet herinnerde dit bevel te hebben ontvangen. De maarschalk bevond zich in de onmogelijkheid zijne bewering te bewijzen, als in den loop van het onderzoek generaal Desvaux gekomen is geweest van het bevel, door den maarschalk aan generaal Soleille gegeven. Deze generaal is op nieuw onderzocht geworden; hij heeft zich eindelijk herinnerd, dat hij inderdaad dit bevel had ontvangen.

De maarschalk zal zich krachtadig verdedigen tegen de beschuldiging, geene poging gedaan te hebben om de pruisische linien door te breken. De maarschalk, zijne plans van Metz ontrollende, en de standplaatsen van den vijand aanwijzende, zou onlangs tegen eenen zijner bezoekers gezegd hebben: Ik zou Metz met mijn leger verlaten hebben. Hier gekomen, zou ik nog 50.000 man gehad hebben, daar nog 20.000 en gekomen aan de oevers van de Lotre zou ik er nog 10 hebben gehad. Als er een fransch soldaat is die mij durft logenstraffen en het tegendeel volhouden, dat men mij door den kop schiet.

Onder de buitengewone rechterlijke gevallen die zich zullen voordoen, zal ik het volgende aanhalen: het zal in den loop der debatten bewezen worden, dat drie officieren te Metz eene samenzwering hadden gesmeed om maarschalk Bazaine omver te werpen en hem te vervangen door een komitee van verdediging. Deze drie officiers zijn generaal Clinchamp, kolonel Dandelot en kapitein Rosel. De laatste heeft overigens zijne deelneming aan deze samenzwering bekend. M. Thiers heeft pogingen bij M. Allon aangewend om hem te verzoeken de verdediging van den maarschalk voor te dragen. De gewezen stekhouder van het orde der advocaten heeft geweigerd, zoolang M. Lachaud hem zelf niet uitgenoodigd heeft. Voor het oogmerk mag men gelooven, dat Mr Allon en Lachaud de verdedigers van den maarschalk zullen zijn. De eerste zou zich bijzonder met de militaire verdediging bezig houden. De politiek zou aan M. Lachaud voorbehouden blijven. Generaal Pourcet zou zijne besluiten rond het einde dezer maand kunnen geven. Zij zullen aan den minister van oorlog overgemaakt worden. Maar als de dag van het proces niet rond 15 maart bepaald is, zal maarschalk Bazaine, die sedert 9 maanden krijgsgevangen is ongetwijfeld zijn geduld verliezen en hij zal zich tot eenen gedeputeerde richten, om rechters te bekomen, bij middel eener ondervraging of ten minste bij verzoekschrift. De gevangenschap van maarschalk Bazaine wordt elke dag pijnlijker. Men heeft slechts een bloedverwant bij hem gelaten, kapitein Clapeyron. Zijne twee aides-de-camp hebben zich moeten verwijderen, op hooger bevel. Men krijgt zeer moeilijk de toelating om den maarschalk te gaan bezoeken.

Oostenrijk.

Prins Hendrik, zoon van den gewezen keurvorst van Hessen, had te Weenen zooveel schulden gemaakt en werd door zijne schuldeischers zoodanig in het nauw gebracht, dat hij het noodig dacht, heimelijk de stad te verlaten en te Praag zijnen intrek te nemen in het paleis van zijnen vader. Dit heeft hem echter weinig geholpen, daar eenige dagen later, op last van de rechterlijke autoriteit te Weenen, het meubilair enz., in de door hem bewoonde appartementen te Praag in beslag is genomen. De keurvorst heeft nu hiertegen protest ingeleverd, op grond dat hij en niet zijn zoon eigenaar is van al wat zich in die appartementen bevindt.

Italië.

Men meldt dat Garibaldi te Caprera zeer ziek is en dat zijne vrienden het gevaar zijns toestands pogen te verbergen.

Amerika.

New-York, 16 februari.

Het schip *Henry John*, is in de haven verbrand. Er moesten 22 personen bij die ramp het leven verloren hebben, terwijl 442 balen katoen vernield werden.

Spanje.

Terwijl het republikeinsch gouvernement zich te Madrid inricht, vestigen de Carlisten zich in de noorderprovinciën. Volgens brieven die ons toekomen, zegt de *Patria*, hebben zij ook gebrek aan geld en hebben zij ook geene wapens genoeg voor de partijgangers, waarover zij zouden kunnen beschikken. Dit is waarschijnlijk; maar aannemende dat het waar zij, dan schijnt die partij daarom toch niet ontmoedigd.

Volgens eene korrespondentie van Bayonna, is de aankomst van don Carlos te San Juan-de-Luz niet bevestigd. Wij hebben de tijding der komst van don Carlos in Spanje, nooit als stellig gemeld. Evenwel aanzien wij het feit als mogelijk; don Carlos heeft er een dubbel belang bij. Door in Spanje te komen, zou hij den iever zijner partijgangers aanmoedigen; en daarenboven ontsnapt hij aan de fransche politie.

De Carlisten aanzien het proklameeren der republiek, als eene gunstige kans voor hem. Zij hebben tot het welgelukken der republikeinsche partij bijgedragen, maar zij beschouwen dit welgelukken niet als duurzaam.

De sneeuw bedekt de wegen. De bergengten zijn onbruikbaar. De militaire operatiën worden dus onmogelijk, of ten minste zeer moeilijk.

Wij ontvangen eerst thans het dagblad *l'Epoca* van 13 februari. Dit blad neemt de republiek aan, doch zonder geestdrift. Het behandelt de *Tertulia* het orgaan van M. Zorilla, met veel strengheid en verwijt aan den gewezen voorzitter van den raad, het proklameeren der republiek noodzakelijk te hebben gemaakt. Wij ontleenen aan de *Epoca* de volgende inlichtingen, welke zij uit de *Gaceta official* heeft overgenomen:

Den 11 had de brigadier Medevilla de benden van Valls, Quico en verscheidene andere aangevoerd, die op de bergen van Selma, Catalonië, waren vereenigd.

De Carlisten hebben zes man aan dooden en 7 krijgsgevangenen verloren; zij hebben eenige geweren achter gelaten.

De troepen hadden 5 gekwetsten, waaraan een kapitein, en 3 man gekneusd.

De volgende dag hebben de troepen de benden van Miret en Cardersire verrast, welke den nacht te Zontaby hadden doorgebracht. Zij hebben hun 15 man gedood en 7 man gevangen genomen. De kolom Georra heeft hen tot aan Montwell vervolgd, doodde hen 3 man, kwetste er verscheidene en nam 7 krijgsgevangenen.

In Guipuzcoa hebben de carlistische benden zich voor de sneeuw verspreid, doch zij hebben van de worsteling niet afgezien.

Den 12 hebben zij de brug doorgekapt, die naar Arratia voert. Den 5 was er, op den weg van Ochandrone naar Durange, een gevecht geleverd tusschen de kolom *del Principe*, onder bevel van Muniz, en de benden van Coiriena, 200 man sterk.

De *Gaceta* spreekt nog van verscheidene benden: die van Rada y Olbo, in Americas; die van Ollo y Perula, 800 voetgangers, 80 ruiters, in de provincie Alava; die van Cecilio Campo, enz. enz. De kolommen van Cabrinyet en Mercado zijn op Gerone terug getrokken, waar eene groote beweging heerscht, sedert men er de tijding heeft ontvangen van de abdikatie des konings.

De Carlisten hebben uniformen; kolonel Georra heeft zich meester gemaakt van twee depots, bevattende 264 volledige kleedingstukken. Een zeker getal dezer kleeders was bij den tweeden alcade van Bisbal verborgen, welke naar Terragone gevoerd en gefusilleerd is.

De *Correspondencia* kondigt eene nota af van M. Jose de Olozaga, voorzitter van den staatsraad en waarin hij bekend, reeds op voorhand de akte van afstand van koning Amedeus opge maakt hebben.

Het zenden van troepen naar Malaga is opgeschorst; de rust is in de stad hersteld.

Koning Amedeus werd maandag te Bordeaux verwacht, waar hij naar men dacht, in het *Hôtel de France* zou afstappen. De koningin is ziek; de reis en de sandoeningen hebben haar vermoed.

Dat er spaansche uitzendingen zouden gelast zijn met het aanstoken eener republiek in Portugal, wordt te Madrid officieel gelogenstraft, maar de taal van de oppositiebladen te Lissabon, duidt ontwerpen van beroering aan.

Zal de spaansche republiek de macht hebben

om Cuba te behouden? Volgens een gisteren medegedeeld programma uit Havana, zou de rust er niet verstoord worden. De overheden van Havana spreken van geene opstandelingen. De minister heeft er in de Cortes ook niet van gesproken, toen hij leering gaf van het telegraam.

De Vergadering verklaarde zich over die lezing voldaan. Zij is gemakkelijk te bevredigen.

Madrid, 17 februari.

De zegepraal der republiek is echter verre van volledig te zijn, want op 44 provinciën, moeten er reeds 36 geweigerd hebben het gouvernement van M. Castelar te herkennen. In de 8 andere ook bestaan nog moeilijkheden.

Twee kapiteins-generaals dezer hebben geweigerd in betrekking te treden met de republiek waardeur het getal der militaire oversten, die zich tegen de republiek verklaren, tot 42 opklimt. Zij hebben echter hun ontslag niet gegeven, maar zij vergenoegen zich met hun bevelhebberschap uit te oefenen zoo als vroeger en hunne onafhankelijkheid te bewaren.

Waarschijnlijk wachten zij op de gelegenheid om zich voor don Alfonso of don Carlos te verklaren.

Om dien wederstand te overwinnen, heeft de heer Castelar toevlucht genomen tot circulairen, waarin gezegd wordt: « De oproer houdt op oen recht te zijn. De pogingen van al de overheden moeten strekken om de republiek te bevestigen.

Dat is in duidelijke woorden gezegd, dat de oproer een recht was, zoolang die voor doel had de macht aan de heeren Castelar, Figueras en consoorten in handen te spelen; maar nu, nu zij aan het hoofd der zaken staan, wordt oproer eene misdaad!

DE CARLISTEN IN SPANJE.

Sedert zes dagen is het noordelijke deel der ijzeren wegen in Spanje afgesneden tusschen Beasani, op 58 kilometers van de grenzen en te Alasua op 103 kilometers. Dit laatste punt vooral is onder krijgskundig oogpunt van groot belang, door de samentreffing der ijzeren wegen van Madrid en Pampeluna.

Van Beasani tot Zumaragua, moet men vier maal over de Oria, een bruischenden stroom trekken, en hier in deze bergketen staan twee belangrijke legers Carlisten, die van Orio, gewezen kapitein van het regelmatige leger en die van den befaamden Santa-Cruz.

De carlistische soldaten zijn, zooals men heeft kunnen opmerken bij het onlangs plaats gehad hebbende gevecht met het garnizoen van San-Sebastiani, niet te verachten. Zij hebben magazijnen van mondbehoefden en krijgsvoorraad opgeslagen in de meest ongenaakbare plaatsen der bergpassen, en 't bezit van drie of vier kleine visschershavens vergemakkelijkt vooral het aanvoeren van wapens. Hun grootste gebrek bestaat vooral in geweren en buskruit.

De noordelijke provinciën zijn Carlistisch gezind, hieraan valt niet te twijfelen. Te Frun doen de inwoners alles wat mogelijk is om het *zoorloopyg gouvernement* zelfs niet bij den naam te noemen. De weinige republikeinen der grenzen hopen op eene proklamatie der bondsrepubliek, die den carlistischen oorlog nuttelos zou maken, omdat de noordelijke provinciën, vooral tot het verkrijgen hunner eigene wetgeving, vechten. Heeft het tegendeel plaats en wil de republiek de centralisatie inhuldigen, dan is het carlism geïmponeerd om eene groote uitbreiding te nemen.

Welke uitwerking zal de depeche van 17 dezer hebben, die, te rekenen van den 19, eene *indulto* voor de Carlisten opent. De Carlisten moeten zich binnen de 15 dagen aan 't *indulto* onderwerpen; eens die tijd verloopen zal de republiek met de grootste gestrengheid tegen hen te werk gaan. De bedreiging is gemakkelijk, maar van daar tot de uitvoering is een breede afstand.

Eene andere depeche van den 18 zegt, dat alles rustig is te Madrid en in de provinciën. Dat is geloofbaar zoolang M. Castelar en zijne kollegas geld bezitten of plaatsen uit te deelen hebben. De tijdingen zijn goed, ook uit Cuba, maar voor wie? Voor de oproerlingen? Voor de amerikanen? Voor de slaven of voor de eigenaars?

Men spreekt van vredelievende gezindheid in zekere Carlistische kringen, doch dat is eene depeche uit Madrid, dit dit zegt, terwijl de tijdingen uit Catalonië en de Baskische provincie het tegenovergestelde beweren.

Tot staving van die laatste berichten heeft *cabecilla* Orio, met 1500 man, de stad Tofalla, in Navarra aangevalen.

Tofalla is een oude versterkte plaats, op 30 kilometers ten zuiden van Pampeluna gelegen, die verdedigd wordt door een garnizoen van 1000 of 1500 soldaten. De aanval was een stoutmoedig feit en ofschoon hij ook mislukte, zoo heeft toch 't garnizoen de aanvallers niet durven achtervolgen.